

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vposiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnost naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenstvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Manevri jezuitov.

V Zagrebu se vrše že pripravljalna dela za jezuitski samostan in tudi Ljubljano so se že ogledavali. Jezuitje so prava sesalka za ljudstvo, kjer se prikažejo. Na najrazličnejše načine znajo se vtihotapiti med ljudstvo, tu zlepa tam zgrda, kakor jim ravno kaže. Kako rafinirana je njihova taktika, vidi si lahko pri stavbi njihovega samostana v Zagrebu. Naročili so si stavni načrt domačega arhitekta Hrvata, delo se bo oddalo domačim obrtnikom. Najprvo se je reklo, da se bodo pozvali vsi domači obrtniki, zdaj so se že premisili in upoštevale se bodo le ponudbe gotovih tvrdk, o katerih se je društvo prepričalo, da so jim naklonjene. V resnici, mora se priznati, da je te kako zvito postopanje, pridobiti in utrditi si nakljenjenost izvestnih krogov!

Slučajno mi je prišla v roke mala brošura »Monita secreta« »Die geheimen Instruktionen der Jesuiten«, prevod profesorja Julija Hochstetterja. Vsebina je tako zanimiva, da vsekakor zasluži pozornosti. Ta »navodila« so namenjena le superiorjem in se imajo poveriti le nekaterim osebam družbe, ki so posebnega zaupanja vredne. »Ako bi se pa dogodilo, kar naj obvaruje Bog«, — tako se glasi v kapit. II., — »da bi prišla ta navodila v tuje roke, mora se trditi, da niso to misli družbe, in to naj potrdijo tisti naših, o katerih se gotovo vé, da so jim ta navodila neznana!« — Kaj ne, prav jezuitsko!

I. poglavje teh navodil se glasi: »Kako mora družba nastopati, ako se pripravlja na utemeljenje novega samostana v kakem kraju.« Tu se predpisuje, kako morajo biti z vsemi ljubezni, kako se morajo truditi, da postanejo ljudstvu priljubljeni. »Duhovske, posebno pa posvetne osebe, katerih vpliv bi mogel družbi koristiti, treba pridobiti; »nabirati je treba milodarov, ki se imajo pa zopet razdeliti med uboge, da se opozore vsi krogi na družbo in se ji tem ra-

dodarnejši pokažejo«, »naši naj se naselé samo v bogatejših mestih«, »največje svote skušati treba dobiti od vdov, »v vsaki provinciji naj vé samo provincial pravo vrednost in visokost našega premoženja, naš zaklad v Rimu pa mora ostati globoka sveta skrivnost«, naši naj pov sod pridigujejo, da so prišli le v vzgojo mladine in v korist ljudstva«.

II. poglavje: Na kakšen način naj si očetje družbe skušajo pridobiti naklonjenost in priateljstvo knezov, velikašev in sploh vseh vplivnih oseb. Nekaj imenitnih biserov: »Pri nadziranju vesti velikašev naj naši spovedniki poslušajo predpise oih autorjev, ki delajo vest bolj široko«, »skušnja uči, koliko dobička je imela družba od zakonskih zvez, katere je pospeševala, tako na španjskem, francoskem, poljskem dvoru i. dr.«, »posebno skrbno gledati je na to, da se knezi, veliki gospodje in uradniki tako osvoje, da nastopajo tudi proti lastnim sorodnikom in priateljem, ako je nam v prid.« — Predpisano je še priti do raznih skrivnosti, katere se lahko izrabijo, laskati se t. t. d.

III. poglavje: »Kako je treba postopati proti onim, ki imajo v državi vpliv, ne da bi bili bogati. Tu se glavno ozira na posvetno duhovništvo in tuja meniška društva. Laskati ali na tihem izpodrivati in pridobivati si pozicijo, katero so imeli prej drugi! Tudi v naslednjih dveh poglavjih se razpravlja o tem, dajejo se spovednikom vplivnih oseb posebni predpisi in popisujejo se manevri, kateri se uporabljajo proti konkurenči. »Treba poizvedeti slabosti druge duhovščine in jih porabiti.«

Potem pridejo 3 prav zanimiva poglavja o bogatih vdovah. VI. »Kako se pridobe bogate vdove za družbo«; VII. »Kako se ohrani nakljenost bogatih vdov in kako naj se ravna

s premoženjem, katerega imajo«; VIII. kako se ima ravnati, da se sinovi in hčere posvete duhovniškemu poklicu ali pobožnemu življenju — vsega skupaj 33 paragrafov. — Ne smejo se niti zopet omožiti, niti stopiti v samostan, — da jezuitje ne pridejo ob premoženje takih vdov. Navajati jih treba k posebni pobožnosti, obiskavati jih večkrat, sploh jako oprezzo z njimi postopati, pri jedni tako, pri drugi drugače. »Ako so družbi zveste in ako so se skazale radodarne, naj se jim dovoli, kar v oziru svojih srčnih potreb (!) zahtevajo, ali zmero in ne da bi se vzbujalo javno pohujšanje (!).« — Jako ugodno, res! — V prvi vrsti treba skrbeti, da darujejo svoje premoženje družbi — ali, da vsaj napravijo v tem smislu testament. Otroci ne smejo postati nikakor zapreka, na to je gledati že prej. Hčere naj se že od najnežnejše mladosti obsipajo s karajočimi besedami, opomini, kaznimi itd., naj se jim vse želje odrečajo, tako, da hčere škončno, ker jim že dalje ni več mogoče življenja pri svoji materi prenašati, stopijo v kak samostan. Sinovi naj se, ako je mogoče, direktno pridobeti za družbo, ali pa naj se vsaj vsa njihova vzgoja vzame v roke.

IX. poglavje je posvečeno: »O pomnenju kolegijskih dohodkov.« Takoj prvi stavek je značilen: »Ako je mogoče, naj se noben ud ne pripusti k zadnji obljubi, ako ima še kako dedščino pričakovati. Posebno važno nalogo imajo spovedniki, katerim naj »superiorji uljudno ali energično ukažejo družbi koristiti. Svetuje se naj, kako se postopa, da se bogastvo družbe prikrije, naj se izposoja denar, »kateri dolg se jim pozneje — ali vsaj v testamentu odpisē.« — Na bolnika treba posebno paziti. Celo jednega zvestega doktorja je dobro imeti na svoji strani, ki gleda na to, da se pokličejo jezuitje k umirajočim o pravem času. »Bolnika treba previdno navdati s strahom pred peklom ali vsaj vi-

cam i itd.« Treba jim reči: »da darovi izbrišajo vse grehe.« »Dalje naj se navajajo reki iz sv. pisma in iz del svetih očetov, ki so primerni, da vplivajo na duševno razpoloženje bolnikovo.« — (Ta manever z bolniki se pri nas sploh rabi, posebno v zadnjem času, — morda tudi vsled tajnih instrukcij od zgoraj.) — »Žene, katere tožijo čez grehe in prestopke svojih mož, naj se pouče, da vamejo skrivaj gotovo svoto in jo darujejo Bogu, kakor spravni dar za grehe svojih mož in za pridobitev božje milosti.« — Klasično!

Da imajo jezuitje tako moč, da so se kljub vsem navalom obdržali, zahvaliti se imajo glavno svoji izvrstni organizaciji in disciplini. Celih pet poglavij teh famoznih navodil je posvečenih temu predmetu. Pred vsem se imajo oni udje, kateri niso vsprejeli duha družbe, previdno odstraniti. Vendar naj se pazi, da se pred izobčenjem zavežejo in prisežejo, da ne bodo nikdar kaj nepovoljnega čez družbo rekli ali pisali. »Superiorji pa naj napišejo vsa slab a nagnenja, napake in grehe, katere so sami, po običaju družbe, svoj čas v olajšavo vesti odkrili, da se more družba tega materijala, ako treba, poslužiti. Izobčenim naj se podvržejo pregreški, radi katerih naj jih je družba odstranila, akoravno so bili nagibi za tako odstranjenje, n. pr. premajhna gorečnost za korist družbe, ali da so iz družbenega premoženja podpirali siromašne sorodnike itd. »Družbi je jako mnogo na tem ležeče, da so izobčeni, posebno pa oni, ki so iz lastne volje iz društva izstopili, povsod popolnoma zatirani.«

Dalje je poglavje: »Kako se ima postopati napram nunam.« (Morda se še kdo spominja na škandalček v uršulinskem samostanu, v katerem je bil junak jezuitski pater, katerega so vse ljubljanske manj ali bolj pobožne ženske tako zelo spoštovale?) — Tu je govor glavno o materialnem dobičku — o nežnejših zvezah instrukcija molči, — imajo pač še ligurojivo moralko za to.

LISTEK.

Ženska v družini in v družbi.

Predavalca gdč. Zofija Kvedrova v „Mestnem domu“ dne 29. septembra t. l.

(Dalje.)

Nikdar naj žena ne pozabi, da se moramo vzgajati in popolnjevati, dokler živimo. Vedno naj se vzgaja, vedno naj gleda, da napreduje in to, kar doseže sama, naj daje drugim, da se tudi drugi okoristijo ob njenem trudu. Vedno naj zahteva in širi pravico in resnico, nikdar pa naj ne stavi paragrafa: »Tako je, tako mora biti!« Ljudje smo različni po temperamentu in po vzgoji, odvisni smo od razmer, od mileua, v katerem živimo. Parametra žena bo vsakega pregledala in razumela, vedela mu bo svetovati, ne da bi sama stopila s stališča, na katerem se nahaja; razumela ga bo in poznala, a solidna ne bo vse ljudi po enem kopitu. Vsakdo ima druge lastnosti, drugačne talente, vsakdo ima dolžnost, da pospešuje in neguje svoje darove.

Trdi se navadno, da žena, ki se omoži, odmre za ostalo človeštvo; trdi se da jo mora družina popolnoma okupirati.

Jaz pa rečem: ako ima daru in ako čuti v sebi željo tudi po delovanju izven družine, bi bilo krivično, zastavljati ji pota, na katerih bi mogla koristiti drugim. Veselo je, ako ima toliko bogastva v sebi, da lahko razun družine tudi drugi ljudje sprejemajo njene dobre navode, blage misli in energična dejanja. Mož jo bo cenil tembolj in otroci je ne bodo ljubili nič manj, četudi ne posveti vsake ure izključno njim. Delovanje žene v javnosti pa naj nikdar ne postane šport, ali zabava; tudi naj o tem ne misli prelahkomiselnino. Sploh pa mislim, da je izključeno da bi resna žena mogla smatrati tako delovanje kakor pripomoček v to, da se počaže interesantno ali duhovito. Stvar je glavno, ona sama ne pride mnogo v poštev in tudi naj se zato ne trudi. Stremljenje po nekaki popularnosti, poslavli in časti je malenkostno in nevredno inteligenčne žene. Ravno tako pa je malodušno in žalostno, ako se vsaka žena tako strašno boji javnega delovanja le zaradi zlobnih jezikov in strupenih opazk. Žena bi ne smela biti odvisna od tega, kar ljudje porekó, njen lastno prepričanje naj ji bo edino vodilo. Glavna in prva stvar je, da naobražava sebe, da si sama stvari samostojno mišljenje in da misli;

blahi in poboljšava človeka, ustvarja značaje. Ako je človek blag in dober, razumen in premišlen, ima že vse predpogoje za srečno in plodovito življenje v sebi. Omikana žena ne bo uživala samo spoštovanja, zaupanja in ljubezni svojega moža in svojih otrok, ampak vseh, kateri jo bodo poznali. Njena pot bo uglajena in ne bo ji težko, živet in delati po svojih idejah.

Kakor je treba mnogo truda, predno se kdo vzgoji v človeka, predno postane samostojna, plemenita, misleča osobnost, predno je res vreden svojega človečanstva, ravno tako počasi in težko se razvija individij v koristnega člena naše socialne družbe, v člana, ki ni le parasit, katerega ne vzdržujejo drugi, družba, ampak skrbi sam zase in za svoj obstanek.

Ženstvo se nekaj desetletij sem posebno bori za svojo socialno neodvisnost in samostojnost. Konservativnejši krogi obsojajo to ostro in v takem tonu, kakor da žena sili iz mirnega zavjetja družine ven eksistenčni boj samo radi nekega nezdrevrega častihlepja, zaradi neke pretirane težnje po svobodi. Ne pomislijo, da se žena ne bori toliko iz lastne iniciative za jednakopravno socialno stališče z možem, kolikor jo v to sili beda. Ona

mora! Le redki so slučaji, kjer se žena res iz resničnega nagnjenja odpove ljubljenemu možu, sreči družinskega življenja, kjer se za vselej odreka svojemu naravnemu poklicu, da se more tembolj posvetiti izvoljenemu stanu. Množično spoji dolžnosti svojega stanu v družbi s stališčem matere in soproge; največkrat pa svoj socialni poklic opusti, kakor hitro se omoži. In to je ravno: dejstvo je, da se vse žene ne može. Za nje je treba dostojnega mesta, kjer si lahko ustvarijo življenje po svoji volji, kjer si lahko pribore zadovoljstvo, ako so se morale odpovedati rodbinski sreči. To je gotovo, da je vsaka ženska ustvarjena, da postane soproga in mati, in pa poklicana in odločena, da le nekako telesno opravi to svojo nalogu. Ako se žena brez ljubezni uda možu, poniža se do navadnega stroja, njen telo opravi svojo dolžnost, a duša molči. Naravno je, da zavedna in naobražena žena ne bo hotela prevzeti te naloge. Ako se žena omoži le zato, da postane prekrbljena, poniža se in onečasti. Omikana žena smatra poklic soproge in matere tako svetim in vvišenim, da ga nikdar ne profanira in ustvarja iz njega navadne trgovine. Ženska naj sledi le možu, ki ga ljubi in spoštuje, — ljubi in spoštuje

XVI. poglavje govori »o zaničevanju bogastva, katero treba javno kazati«, ravno tako licemerje, kakor vse drugo. V poglavju XVIII. »o načinu, kako treba družbo pospeševati«, se še enkrat v kratkem ponavlja, kar bi moglo družbi koristiti. »Vsi naj skušajo odlikovati sev učenosti, da se otemně druge duhovniške osebe, posebno župniki, in da ljudstvo naposled zahteva, da vsa cerkvena opravila mi opravljamo. Nasproti menihom družba »zaradi njihove zabitosti in lenobe« ne bo imela mnogo ovir. »Kraljem in knezom naj se z naukom udvarja, da bi se katoliška vera v današnjem stanju brez politike ne mogla obdržati. Sploh bi bilo za cerkev dobro, ako bi prišle vše škofije v last družbe, da, da biza sedala apostolsko stolico samo. — »Društvo naj skuša doseči, da se ga oni, ki ga ne ljubijo, vsaj boj...«

S tem stavkom konča se delo, ki je bilo leta 1612. prvikrat izdano v Krakovu. Brošura Hochstetterjeva je prevod dela, katerega je zadnji bibliotekar pariških jezuitov sestavil po drugih rokopisih.

Vsekakor je kristino, da se človek s to črno tropo, ki kani preplaviti Avstrijo, nekoliko bliže upozna...

V Ljubljani, 3. oktobra.

Volitve na Ogrskem.

Včeraj je volilo 278 kmetskih in 51 mestnih občin ter je bilo takoj prvega dne izvoljenih 329 poslancev. Vseh poslancev skupaj pa je 413. Hrvatje pošlejo v skupni parlament svojih 40 poslancev. Boj je bil velikanski in pritožeb o terorizmu in omejevanju volilne svobode je že danes ogromno. Pri zadnjih volitvah je volilo izmed 1.022.379 volilcev samo 439.445, torej komaj 44% vseh volilcev. Po novem volilnem redu pa je sedaj volilcev mnogo več ter je bila gotovo udeležba mnogo večja. Primerilo se je mnogo izgredov in celo krvavih pobojev. Vojna, ki se je zbral iz raznih cislitvanskih garnizij, je imelo dokaj posla. Fizionomija nove ogrske zbornice bo precej izpremenjena. Izmej dosedanjih poslancev jih je 7 umrlo. 84 pa jih ni več kandidiralo, med volilnim bojem je vrhu tega še okoli 10 bivših poslancev od kandidature odstopilo. Tako bo vsaj 1/4 poslancev novih.

Vojna v Južni Afriki.

»St. James Gazette« poroča: Javlja se, da se odpošljejo iznova velike čete v Južno Afriko ter da se sestavi več novih miličnih polkov. Tudi iz Indije odpošljejo Angleži večje čete na bojišče. Vse to kaže, da se čutijo Angleži v Južni Afriki preslabe in da se boje Burov. Kitchener premore še vedno okoli 180.000 vojakov, Burov pa je le okoli 30.000, in vendar jih Angleži s svojo ogromno, šestkratno premočjo ne le ne morejo užugati, nego se Burov celo tako boje, da jim je nujno treba pomoči iz Indije in iz Anglije! Poštenih in resnih angleških listov je za-

obednem. Če pa neno srce še ni govorilo, če ne najde v sebi dovelj moči in nagnjenja, postati zvesta, skrbna in ljubeča soproga ravno tega moža, prava, dobra mati ravno njegovih otrok, naj se nikar ne spušča v razmerje, ki bi gotovo ne osrečilo niti nje, niti dotičnika. Sploh bi bil to prvi korak k napredku, ako bi se zakon ne smatral za nekako preskrbljenje v navadnem materialnem smislu. Ničesar ji ne bo manjkalo, namreč niti jesti, niti piti, to je danes ideal. Ako je snubač v ugodni socialni poziciji, ako ni ravno znan in priznan malovrednež, ga bodo v vsaki družini sprejeli z veseljem. Ne bo se pa vprašalo, ali sta značaja dekllice in mladeniča skladna, ali je mišljenje in naziranje jednak, ako je med njima resnična prava harmonija mogoča. Kadar pa ženstvo v zakonu ne bo videlo samo »eine Versorgungsanstalt«, ampak nekaj lepšega, višjega in resnejšega, kadar bodo pri sklepanju drugi pogoji odločali in ne denar, stan, vpliv, ali le zunanja telesna lepota, takrat bo tudi zakon vršil eno nalogo v družbi, za katero je namenjen; takrat družina ne bo samo kraj, kjer se žena ukvarja z malenkostmi, kjer se otroci rode in dresirajo in kjer se mož dolgočasi, ampak družina bo središče in vir najplemenitejšega in najlepšega duševnega uživanja. (Dalje prih.)

tegadelj že sram in zato grajajo ostrovlado, Kitchenerja in njegove častnike. Vse je že nestrnno radi že dveletne vojne ter zahteva ali miru ali pa končnega poraza Burov. Kitchener bi rad silni poraz Angležev pri fortu Itala zmanjšal s tem, da poroča sedaj o velikanskih izgubah Burov v tej 19 ur trajajoči bitki. Lažnjivi »sirdar« poroča, da so izgubili Buri okoli 500 mož ter da so svoje mrtve pokopavali dva dni! Trdi tudi, da so burski poveljniki Potgieter, Scholz in Oppermann v boju padli. Ali znano je, da Buri za nobeno zmago ne žrtvujejo kar 500 mož, ker so s svojimi bojevnikami skrajno štedljivi. Buri so zmagali nedvomno brez velikih žrtev, sicer bi se bili gotovo umaknili, ne pa vztrajali celih 19 ur. V kratkem se mora izkazati, da je Kitchener zopet zelo legal. Tudi pri fortu Prospectu se je vršil boj, ki je trajal 10 ur. Baje so se končno Buri umaknili, zato pa so blizu ondi vzeli Angležem dolgo vrsto vozov s proviantom ter ujeli podnačelnika nataške policije, Mansella. Kitchener poroča, da je mnogo Burov sedaj blizu Berthasdorp, da je položaj v Transvaalu in Oranju »neizpremenjen« ter da stoe v Kaplandiji Buri vzhodno Drakensburga, v Traskei, blizu Sheldousa in pri Moedwilli zahodno Mogata, kjer je Delarey 30. septembra zgrabil polkovnika Kekewicha. Buri so se umaknili. Vojna se torej nadaljuje z vso strastjo, in utrujenost je zapaziti sedaj le na angleški strani.

Dopisi.

Iz Ptuja, 30. septembra. Da se me ne bode od gotove strani zopet zamenjalo z nekim kratkovidnim dopisnikom, izjavljam Vam, cenjeni g. urednik, pred vsem, da nisem kratkoviden ter vidim iz svojega zatišja prav dobro vse dogodke, ki se vrše v slavnem našem »nemškem« Ptui. Saj sem šele pred kratkim videl celo dostavljalca zloglasne »Pettauer-Zeitung«, ravno ko je nesel isto našemu prečastnemu gospodu proštu! Gospod prošt je še vedno naročnik tega lista in to najbrž iz samega strahu, da bi ga isti v svojih umazanih predalih ne »raztrgal«, kajti pred časniki ima gospod prošt »grozen« strah... Na koncu mesta na okrajni cesti, ki pelje na eno stran v Št. Lenart in Radgono, na drugo pa v Ljutomer, opazil sem nov kažipot s slovensko-nemškim napisom. Ker je ves ptujski okraj slovenski in tudi »nemški« Ptujčani prav dobro razumejo slovenski, ne morem razumeti, zakaj je slovenski načelnik okrajnega zastopa dal pristaviti tudi nemški napis! Naši »Nemci« postopajo tu vse drugače. Poglejte okrajni zastop marioborski, kjer imajo Nemci večino! Povsod, na vseh cestah le samonemški napis, dasi je ves okraj v ogromni večini slovenski.

V tem oziru smo Slovenci mnogo prenehki in predpustljivi in s tem le razvajamo Nemce, da postajajo od dne do dne drznejši in nesramnejši. Tako se je neki ptujski »German« raztrogotil v »Gr. Tagblattu« nad gori omenjenim slovensko-nemškim napisom ter ga imenuje »eine dreiste Herausforderung des Bezirksschusses Pettau«. Pravi, da ima slovenski napis izginuti, kajti nemško (!) mesto ptujsko nikakor ne sme trpeti slovenskih napisov (windische Aufschriftstafeln)! Ta je pa dobra! Mi se le čudimo, da še ptujski Germani slovenskemu kmetu ne prepovejo prihajati v svoje štacune! Slavni okrajni zastop pa bi dal na take napade najboljši odgovor, ako bi vse dvojezične napisne v ptujskem okraju — torej tudi v mestu — odstranil ter napravil povsod samoslovenske.

Pa še nekaj sem videl, kar pa ne smem vsega povedati, ker je bilo ponoči. Le toliko povem, da so v noči od sobote na nedeljo sinovi slavne nemške kulture napadli iz »Narodnega doma« domu se vračajoče Slovence s kamenjem in palicami. O policiji pa ni bilo med tem časom ne sluha ne duha, dasi je razdivljana druhal skoraj celo uro razgrajala pred »Narodnim domom«. Ker pa pride vsa zadeva pred sodnijo, Vam budem po končani razpravi o izidu natančno poročal.

Ptujski.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. oktobra.

Osebna vest. Sekundarijem v deželni bolnici je imenovan dr. Tičar.

Zaplemba. Državno pravdništvo je ukrenilo, zaseči našo včerajšnjo številko. Povod ti zasegi je bila dnevna vest o »Ljubljanskem knezoškofu«, ki je odklonil blagoslovjenje novega mostu in pa ona o »nunah v Loki«, ki so pri zadnji deželnozborski volitvi nesramno in arogantno agitirale proti narodno-naprednemu kandidatu. Kaka hudodelstva je državni pravnik opazil bodisi v prvi, bodisi v drugi dnevni vesti, o tem nam uredno obvestilo ničesar ne pove. Posebno radovedni smo glede Loških nun, ki pri vsaki volitvi razvijajo nečuven agitacijski terorizem, zategadelj bi radi vedeli, kako hudodelstvo se zakrivi s tem, če se piše proti tem babnicam, ki bi se za volitve brigati ne sme. Volilnega terorizma loških nun si ne damo dopasti, in pričete akcije ne boderemo opustili, in naj smo zaseženi vsak dan! Protiv včerajšnji konfiskaciji boderemo vložili ugovor. Sicer pa smo za trdno prepričani, da bode notica o nunah v Loki, prej kot bode konec oktobra, doslovno zopet natisnjena v našem listu. V to zastavimo svoje življenje!

Volilni shod. V prostore gostilne g. Tučka v Novem mestu je sklical danes g. državni poslanec Ivan Plantan shod, pri katerem namerava poročati svojim volilcem o pretečenem zasedanju državnega zборa.

— + **Anton Stepic.** V Višnjigori je v najlepši svoji moški dobi preminul dne 1. t. m. vrl narodnjak g. A. Stepic, župan, trgovec in posestnik, po kratki bolezni v starosti 31 let, zapustivši žalubo soprogo in dve hčerkki. Pogreb bude jutri v petek 4. t. m. ob 9. uri dopoldne. Pokojni bil je odločen pristaš narodno napredne stranke. Še pri zadnji deželnozborski volitvi se je mnogo trudil za našega kandidata, in zman so se duhovniki trudili, da bi spravili kremeniti ta značaj v svoj tabor. Pogrešala ga bode rodbina, pogrešala ga bode Višnja gora, a pogrešala ga bode tudi naša stranka. Naj mu je lahka zemlja slovenska, naš spomin mu ostane trajen!

— **Ali je to tudi katoliško?** V Ljubljani živita dve ženski, mačeha in hči, v največji siromaščini. Hči je tudi pohabljena. Njen oče in soprog njene mačeha si je kot platnar pridobil toliko premoženje, da se iz njegove ustanove vzdržuje kanonik, katerega uživa v Ljubljani precej tolst gospod. Trgovina, katero sta imeli po očetovi smerti mačeha in hči, je prodadla docela, revici sta obožali in mestna občina ju mora podpirati z miloščino. Hči — mestna uboga, očetov denar pa uživa ljubljanski kanonik, ki ima vrhu tega še dobro plačo kot ravnatelj velikega zavoda in v Kravji dolini lepo hišo! Gospod kanonik hčere in žene svojega dobrotnika noče podpirati, nego se sam redi ob tisočakih pokojnega pobožnega platnarja! Ali je to tudi katoliško? »Lačne nasiliti, žejne napojiti, nage obleči«, je učil Kristus kralj, na katerega se sklicujejo tako radi naši klerikalni prijatelji, ali v praksi uživajo mastne ustanove očetov usmiljenja vrednih pohabljenih sirot, za katere nimajo nobenega srca. Dà, dà, tako je, nervozni tovaris »Slovenec«, ki se tako repenči nad resničnim izrekom ljubljanskega župana! Pometaj najprej ogromni kup gnoja izpred lastnega praga, šele potem boš morda smel igrati vlogo sodnika drugim. Dokler pa trpiš v svoji neposrednej bližini tak škandal, lepo miruj! Podpirajte, klerikalci, vsaj tiste, katerih kruh jeste, če že sicer ne odprete svojih mošnjičkov nikdar!

Slovesna otvoritev cesar Franc Jožefovega jubilejskega mostu bude jutri zjutraj ob 11. uri in se potem izroči most javnemu prometu. Pristop k slavnosti je dovoljen le osebam, ki se izkažejo z vabilom. Pri slavnosti bude sodelovala tudi meščanska godba.

— **V proslavo cesarjevega godu,** bude jutri dne 4. oktobra v stolni cerkvi običajna slovesna maša. Vojaška božja služba pa se bude vršila ob 9. uri zjutraj v Sv. Petra cerkvi. Zvečer bude v sijajno razsvetljenem deželnem gledališču

slavnostna predstava opere »Židinja«, ki se poje v tretjič.

— **Mirozov** priredi »Ljubljanska meč. godba« danes zvečer ob 1/8 uri, povodom cesarjevega godu in sicer tako, da se godba ustavi pred deželnovladnim poslopjem, kjer priredi serenado. — Jutri, v petek bude godba svirala pri otvoritvi novega mostu, zvečer ob 1/8—1/9 pa priredi promenadni koncert v Zvezdi.

— **Lože slovenskega gledališča.** Za slovenske predstave je oddati še naslednje lože: V parterji na levo cela loža štev. 5 in polovica štev. 4, potem v I. nadstropji na levi polovica štev. 3 in v II. nadstropji na levi cela loža štev. 3 in na desni štev. 5. Pogoje je izvedeti v Šešarkovi trafi.

— **Dihur štev. 2.** Z Gorenjskega se nam piše: Prav radovedni smo pričakovali, kaj poreče »Rdeči prapor« zaradi idrijske volitve. Nismo se prav nič motili, pričakujoci, da bo zopet udrihal samo po liberalcih. Sploh je »Rdeči prapor« že bolj podoben kakemu krčansko-socialnemu listu, nego socialno-demokratičnemu, ker nima grajalne besede za duhovniško počenjanje pri volitvah na Kranjskem. Vsakega poštenega socialistu mora biti sram idrijskih koleg, zato so začeli gorenjski socialisti vračati »Rdeči Prapor« s pristavkom, naj ga upravnštvo pošilja le Arkotu v Idrijo, gorenjski socialisti pa lahko čitajo druge, napredne liste, ker je popolnomoma jasno, da je list, ki tako nesramno udriha po napredni stranki na Kranjskem, popolnomoma na poti, da postane drugi »dihur«.

— **Italijansko-židovske surovosti,** ki so se vršile v tržaškem občinskem zastopu proti poslancu dr. Rybaču, ki je imel pogum, povedati židovski kliki resnico, obsojajo tudi nekateri italijanski listi. Tako navaja »Edinost« iz laškega lista »Avanti« nastopni izvod: »Laški Tržačani so imeli pravico, zahtevati od svojih arijskih (nežidovskih) poslancev, sosebno od onih, ki zastopajo četrti razred, in ki si prisvajajo lastnost, da so najapodiktnejši in najresničnejši tolmači ljudstva, od teh svojih poslancev so smeli pričakovati pošten nastop proti prostaškemu postopanju gospodijoče židovske camorre. Mi bi bili iskreno pozdravili najmanjšo in najpripravitejšo besedo iz ust te gospode. Ali ne, tudi v tem slučaju moral je glas ljudstva priti iz ust zastopnikov slovenskega dela prebivalstva in se je moral glasiti kakor dvakratna obsodba Italijanov, ki se toliko ponašajo s svojo kulturo in poštenostjo. Svetn. Rybač je stavil vprašanje, ki je bilo sestavljeno iz najsvetnejših resnic in je stavil na način, ki ni bil za nikogar žaljiv, ne za skupnost in ne za osebe. »Govoreč v imenu svojih slovenskih kolegov in v imenu slovenskega prebivalstva, ki stoji za njimi, tolmačil je čustva poštenega glasnika svojih volilcev, služé se na pošten način pravice, ki se je vedno smatrala sveto od vseh onih — v prvi vrsti od Židov — ki priznavajo ustavno življenje. Svet. dr. Rybač je govoril v italijanskem jeziku, govoril kakor izobražena, poštena in olikana oseba gospodi, ki si tudi prisvajajo izobražbo, poštenost in oliko. Svet. dr. Rybač je govoril o dejstvih, o dejstvih, o resnicih, o resnicih, o resnicah, tisoč milj oddaljen od namena, da bi hotel koga žaliti. Proti temu možu torej, ki sedi zakonit na svojem mestu, in ki na zakonit način brani svoje ideje, izbruhnila je nevihta psov v nasilstvu na uprav divjaški način. Nasilstvo, inzulti in barbarično prostaštro so že a priori organizirani na gnili camorri, sestajajoči iz izdajalcev, požeruhov, parositov, renegatov in analfabetov. Jednemu ljudskemu zastopniku hoče se zabraniti, da bi smel odpreti usta, da pove resnico, da pove gotovi gospodi, zavezniči tukajšnje vlade, da nima poguma nastopati proti gotovim sferam, pač pa si upa demonstrirati proti truplu mrličaku. »Je-li to res, da, ali ne? Ves zdrav Trst odgovori na to vprašanje slovesnim: Res je! Ali evo tu liberalce večine, kako so zopet dokazali svoj nazadnjaški, barbarski in hotentotski značaj in hoteli s svojo številno premočjo zatreli glas resnice. Na to posveča »Avanti« svojo pažnjo postopanju posamičnih laških kampijonov, ki so se posebno odlikovali na tem barbarskem

činu ter končuje: »In med tem, ko se je v dvorani vršilo tako sramotno početje, na katerem se zgraža ne le sleherni Lah, temveč vsako človeško bitje, ako se le ni pozverinilo, je neki visoki dostojanstvenik (Vladni zastopnik. Op. ured. »Edinost«) mirno spal na svojem sedežu in se slednjič prebudil le v to, da je pozval k miru onega, ki je bil žrtev nasilstva.«

— **Himen.** Gospod Hrabroslav Otmar Vogrič, bivši pevovodja tržaškega »Kola« in sedaj učitelj glasbe v Mistrovici, se je zaročil z gospico Márico Schlaaff.

— **Usposobljenostni izpit za ljudske meščanske šole** pred ljubljansko komisijo se začnejo dne 4. nov. t. l. ob 8. uri zjutraj. Prošnje je vložiti najkasneje do 31. oktobra t. l.

— **Št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.** Pod geslom podružnice: Mal polohi dar, domu na altar, katerega sta si Št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani postavili na čelo, vršila se bo prihodnjo nedeljo 6. t. m. podružnična veselica. Razen skrbno izbranega finega vsporeda, katerega pravčasno priobčimo, preskrbela sta tudi podružnična odbora še za drugo prijetno in mikavno zabavo. Vsako nadležno izkorisčanje se bode slavnega občinstva izogibalo.

— **Surovinsko društvo črevljarjev za Kranjsko v Ljubljani** ima v nedeljo, dne 6. oktobra 1901. ob 2. uri popoldne v gostilni pri novem svetu Marije Terezije cesta št. 14. svoj izvanredni občni zbor. Dnevnih red: 1. Poročila. 2. Sprejem novih članov. 3. Pomen in korist društva. 4. Raznotornosti.

— **Slovensko pevsko društvo „Lipa“** priredi v nedeljo, dne 6. oktobra t. l. ljudsko veselico v gostilni »pri Majarončku«, Stara pot štev. 2. Vstopnina 30 h za osebo. Začetek ob 3. uri popoldne.

— **Cvetiča 100letna aloa.** Prijatelj našega lista nam poroča, da je imela 100letna aloa, ter se je sedaj že popolnoma razcvetela, v nedeljo, 29. septembra t. l. izredno mnogo občudovalcev. Kakor se čuje, se bode ta aloa v kratkem odstranila, zato opozarjajo se vsi občudovalci narave, da si alooo v zadnjem času še lahko ogledajo.

— **Nov list** je začel izhajati 1. t. m. v Žalcu na Štajerskem z naslovom: »Občinski časnik«. Strokovni list za slovenske občine. V 1. štev. je pojasnil urednik in izdajatelj, gosp. Ivan Kač, potrebo lista tako-le: Prepričan o veliki potrebi lista, ki bi zastopal koristi in težnje slovenskih občin, namenil sem se izdajati strokovni list »Občinski časnik«, ki bo zastopal občine v vseh zadevah. Prinašal bo v svojih predalih vse, občin se dotikajoče postave, odloke in ukaze, ter jih razpravljal vsemu, tudi priprostemu umevno. »Občinski časnik« bude učitelj, svetovalec v vseh občine-se zadevajočih rečeh, donašal bode vzorce za pravilno slovensko uradovanje, in seznanjal župane in občinske tajnike s pravicami in dolžnostmi občin napram državi, deželi in zasebnikom. »Občinski časnik« se bo potezal za koristi občin, razkrival krivice, katere se gode, in tirjal od države in dežele, da se čuvajo koristi občin in vpoštajo njih težnje. »Občinski časnik« bo deloval na to, da se tako doseže enotno in edino postopanje v vseh rečeh, ki se tičajo občin in istih koristij. Sprejemal bode v svoje predale raznovrstna vprašanja o občinskih zadevah in odgovarjal možno natančno in umljivo. Dalje bode rad sprejemal dopise o raznovrstnih, občin zadevajočih rečeh, kakor tudi vsako novico, naj si bode o sreči ali nesreči. Da pa ne bode »Občinski časnik« preveč suhoparen, bo prinašal povesti iz življenja Slovencev in pa poštene kratkočasnice. Gospode občinske predstojnike, tajnike in druge gospode prosi uredništvo, da »Občinski časnik« razširjajo med pripristo ljudstvo, kajti znanje postav in postavnih predpisov nikomur ne škoduje, pač pa obvaruje škodo in sitnob. Dalje naj blagovljivo pošljati v »Občinski časnik« kratke dopise o vsaki novi zadevi, o občinskih in drugih volitvah, o zgradbi novih šol občinskih cest, mostov in drugih naprav, o vrščih se sejmih in številu prignane živine, kupcih, ceni in kakovosti živine,

o letini, množini poljskih, vinogradskih, sadnih in gozdnih pridelkov, o ceni istih in o kupcih. List »Občinski časnik« toplo priporočamo, saj smo prepričani, da je koristen in potreben. Želimo pa, da izide že 2. štev. v čistem in lepem slovenskem jeziku. V 1. štev. je v tem oziru marsikaj nedostatnega!

— **Pretep v Gorjah.** Pišejo nam: V popolnjenje dopisa v »Slovenskem Narodu« z dne 30. septembra konstatujemo, da se je vršil ta pretep v polnoma klerikalni »oštarijic« in sicer ob 1/12. zvečer v soboto in so fantje vključ postavni prepovedi pili šnops, katerega so imeli v malhah. V klerikalni gostilni se torej tudi v prepovedanih časih sme totiči šnops in sicer preko ure. Omeniti se še mora, da je ravno ta gostilna prešla tekom 20 let že v tretje roke, oz. na tretjega gospodarja in patent se je brez vsakega dovoljenja občinskega odbora s šnopsom, trafiko in sploh z vsem goščinčarskim obrtom podelil. Naši klerikalci store vse sami, ker so na katoliški podlagi.

— **S Krškega** se nam piše, da se je letosnja trgatev prav izvrstno obnesla. Pridelalo se je veliko in dobre kapljice. Vabijo se tovorniki, da se kmalu oglase v naši sredi. S kupljenim blagom bodo zanesljivo prav zadovoljni. Županstvo v Krškem daje radevolje pojasnila, o tistih vinogradnikih, ki imajo najboljše vino.

— **Narodna čitalnica v Črnomlji.** Radi nepričakovanih ovir igrali se bodo »Rokovnjači« še le 3. nov. t. l. Vabila se bodo pravočasno razposlala.

— **Cvetje v jeseni.** Prijateljica našega lista nam piše: Danes sem vtrgala na Mokrinovem vrtu v trgu Ročica, v tistem trgu, kjer stoji slavni klerikalni »konsum« in »veleslavna posojilnica«, tole cvetje na jablani — in sem mislila na Vas! Živio »Slov. Narod!«

— **Nesreča.** Minuli ponedeljek popoludne se je peljal posestnik Franc Pavlin iz Spodnjega Pjavška s svojo ženo Ano s semnja v Drnovem proti domu. Na okrajni cesti so se splašili konji in je voz zadel s tako silo ob cestni odrivač, da je bila Ana Pavlin več metrov daleč iz voza vržena in se je tako hudo pobila, da je nekoliko minut pozneje umrla.

— **Redek lov.** Dopisnik, ki nam je doposal notico, natisnjeno v štev. 226 od dne 20. m. m. nas prosi izjaviti, da je resnica, da je ustrelil g. Dragotin Puc planinskega orla v Begunjah nad Cerknico. Dalje piše: »Ker sem bil jaz nalagan o izjavi, katero sem prosil objaviti, blagovoli se radi časti dotičnega gospoda objaviti zgoraj omenjene vrste. Da je pa ime Franc Debevec vmes, je vzrok, ker se je pomotilo, da je ustrelil orla pred letom g. Franc Premrov, ki je ravno tako srečen bil, kakor g. Puc. S tem je stvar razjasnjena.

— **Plemenita škofova zabava.** Pred kratkim je šel neki župnik, kolega slovitega Slomška II., obiskat svojega vladika ter prisot ga za »debelejšo faro«. Po milostivem zasišanju bil je dotični župnik, sicer jako »naivna« duša, povabljen tudi h kobilu, katero je dotični župnik, prišedši zvečer domov, opisaval svoji Treziki, ki je že stara blizu 60 let, pa jako rada sliši ime »Trezika«, na sledenih način: Pravzaprav imamo doma veliko boljšo kuho, kakor gospod škofo. Edini razloček je, da strežeta ondi dva služabnika v livrejah, tukaj pa moraš to oskrbeti ti. Ja, pa kako so prijetni gospod škofo, ko sem jim pripovedoval, saj veš, o kaplanu Š., ko je šel takrat na spoved, saj veš, Trezika, pa je vse zapil in ni imel drugega kakor raztrgane hlače, in ko mu je ta presneti veter suknjico zdigoval, si jo je z roko zmeraj pridrževal, da bi se mu ne videla koža! Ko pa je kaplan odhajal, je klel, strahovito hudičeval, da si pri nas ničesar ni prislužil, ter da ne odnaša s seboj nič »okroglega«, razun svoj klobuk. In vzvileni Slomšek II. se je baje ob teh zanimivih poročilih tako zabaval in smejal, da se je tolkel ob kolena. Njegov domači kaplan pa je po obedu sam priznal župniku, da se Vzvišeni že dolgo ni tako izbornozabaval. Kot dokaz svoje milosti pa je dal ob tej priliki Slomšek II. svojemu nekdanjemu sošolcu polen žep slaščic in čokolade, kar je župnik vestno donesel svoji »Treziki«.

— **V Biljeh na Goriškem** bo praznovano dne 13. t. m. »Kmetsko in bralno društvo« svojo desetletnico z veselico in razvitjem nove zastave.

— **Zavod sv. Nikolaja v Trstu** priredi v nedeljo, 13. t. m. prvo svojo letošnjo veselico. Ta veselica se je imela vršiti že v aprilu o priliki občnega zboru, a se je morala vsled raznih ovir preložiti na kasnejši čas. Pa tudi kasneje se je ta veselica zopet odkladala — na korist drugih društvenih veselic. Končno pa je odbor nepreklicljivo določil, da se ima veselica vršiti drugo nedeljo v oktobru, ker bi se inače sploh ne mogla več vršiti to leto.

— **Škedenjski orkester pri Trstu** priredi dne 6. t. m. svoj prvi veliki pleš v dnevno razsvetljeni dvorani g. Sancin Marije Čemot v Škedenju. Začetek plesa bo ob 8 1/2. uri zvečer in bo trajal do 3. ure zjutraj. Vstopnina: moški 1 K, ženske 40 nvč.

— **Na hrvatski gimnaziji v Pazinu** se je vpisalo letos 161 dijakov, in sicer šteje prvi razred 54, drugi 49 in tretji 58 učencev. Številke govore o potrebi tega gimnazija zadosti jasno.

— **Električni vozovi in mlekarice.** Ženice, ki privažajo mleko v mesto, so včasih prav samosvoje in se s svojimi vozički nečejo nikomur izogniti. Navadno vozijo po dve in dve skupaj in se pogovarjajo ter se ne zmenijo, če tudi kakega pešca z vozičkom obdregnejo. Električna cestna železnica bode tudi mlekarice naučila pravilno voziti po mestu; seveda še potem, ko bodoj imele škodo. Danes zjutraj je na Dunajski cesti električni voz prevrnil mlekarški voziček Jere Drobeževe iz Savelj. Steklencie z mlekom so se razbile. Lastnica vozička je stala tik električne železnice, se pogovarjala z nekem žensko in se ni zmenila za zvonjenje električnega voza, kateri je vozil naprej in prevrnil voziček.

— **Nagla in neprevidna vožnja.** Posestnica A. St. iz Sostrega je včeraj popoludne podila svojega konja po Poljanški cesti tako naglo, da se mu sprevodnik Andrej Pogačnik ni mogel dovolj hitro izogniti, in ga je oje sunilo v hrbot in ga poškodovalo.

— **Z doma pobegnil** je 10letni deček Andrej Rep, stanujoč v Ravnikarjevih ulicah štev. 8. Vzel je seboj boljšo temno obleko in 5 kron denarja.

— **V železnično zapornico** se je zaletel včeraj popoludne kolesar A. K. Pokvaril si je bicikel in se poškodoval na levi roki.

— **Prepir mej branjevkama.** Na Pogačarjevem trgu sta se včeraj zvečer sprli branjevki A. Z. in M. B. V prepiru in v jezi je zagrabila slednja korbo z jaci in jo vrgla na tla, da se je cedil rumenjak po tleh. Korba z jaci je bila last branjevke A. Z.

— **Ukraden bicikel.** Včeraj zvečer okoli 8. ure je na dvorišču hiše št. 6 na Dunajski cesti ukradel neznan tat mesarju Fr. Jagru iz Spodnje Šiške bicikel, vreden 120 kron. Kolesa so temno-rudeče pleskana.

— **Zlat prstan** z zelenim kamnom je izgubil krojač I. K. neznano kje v mestu.

— **Velika nakupovanja konj v Zagrebu.** Neka dunajska firma, ki se bavi z nakupovanjem in prodajo konj, je dala zgraditi v Zagrebu štiri velikanske hleve, po 60 metrov dolge in 15 metrov široke. Konji, ki se bodo nakupovali v Zagrebu in okolici, se bodo odpravili v Južno Afriko za angleško armado.

* **Divje svinje na Hrvaškem.** Pri Paseh, Županji in Ludbregu prikazale so se divje svinje ter napravljajo znatno škodo po koruzičih. Hrvatom pa kar ni po volji ta svinjska nadležnost ter jih hočejo zgrda prepričati o svojem mišljenju. 27. septembra je ustrelil logar Luka Mušič svinjo 115 kg. težko, 4 mladiči so zbežali v gozd. pride menda vrsta tudi na nje.

* **Carjev kapelnik.** Na njegovem potovanju v Francijo spremjal je carja tudi njegov kapelnik — Hlaváč, rodom Čeh. Nemški Viljem ga je tudi okitil z redom, in to je bil gotovo prvi Čeh, katemu je Viljem izkazal svoje milostno velikodusje.

* **Grozna ljubezenska drama.** Iz Csakove na Ogrskem poročajo: Kmetski fant Nikolaj Schleiss iz Gilade je imel z

mlado ženo starega kmeta gostilničarja Fr. Junga razmerje. 1. t. m. je bil Schleiss poklican k vojakom. Ker se zaljubljenca nista mogla ločiti, sta sklenila skupno umreti. Zvezala sta si roke ter se vrgla pod vlak. Kolesa so jima odrezala glavi. Našli so ju kmalu na to.

— **Strajk telefonskih uradnikov.** V Milanu so sklenili vsi tamošnji telefonski uradniki, 400 po številu, da ustavijo službovanje. Povod so dale difference z ravnateljstvom zaradi plače. Od 1. oktobra je telefonski promet v Milanu in predkrajih ustavljen.

— **Kitajski princ Čun** vrača se že v nebesko svojo domovino. Nemški cesar ga je »odlikoval« z redom črnega orla, toda mu je dal na znanje obenem, da mu ni ljubo njegovo bivanje v državi. Ljudje so se najbrž preveč zanimali za princa, in to je nevoščljivi Viljem hotel preprečiti. Pred nekaj dnevi je bil princ povabljen h koncertu — največ se mu je in njegovim drugom dopadla prva točka koncertna, ko so namreč godci ubirali svoja godala.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Črnomelj** 3. oktobra. Pri današnji volitvi občine Adlešiči županom izvoljen naprednjak Milek. Župnik Šašelj je bled in prepadan, ker to je prst božji. Kaj poreče kraljica?

— **Dunaj** 3. oktobra. Na dnevnem redu seje državnega zboru dne 17. t. m. prideta proračun in finančni zakon za leto 1902.

— **Dunaj** 3. oktobra. Dr. Lueger je imel včeraj govor, v katerem je ostro prijal nemško-narodno stranko in vsenemško stranko. Dejal je, da so nemški nacionalci sramotno kapitulirali kakor vselej pred Schönererjanci, ki so izdajalci države in veleizdajice. Vlada pa gleda vse to ruvanje s prekrižanimi rokami. Schönererjanci dosežejo pri vlasti vse, saj se jih boji kot vragov. Politika noja bo pritirala našo državo še v slabši položaj, kot se sploh misli. Tedaj pa bodo morali imeti ministri tudi pogum, da prevzamejo v odločilnem trenotku vso odgovornost.

— **Brno** 3. oktobra. V včerajšnji seji deželnega odbora sta se češka deželna odbornika ostro sprijela z nemškimi odborniki. Ker so vsi konceptni uradniki nemški, sta hotela Čeha, naj se imenuje tajnikom Čeh dr. Weiner. Vendar je bil s 4 nemškimi glasovi imenovan Nemec dr. Novotný. Deželni odbornik dr. Začek je udaril s pestjo ob mizo, pljunil na tla in v svojem imenu tovariša dr. Rozkošnega izjavil, da se pod takimi razmerami ne udeležita nobene seje več.

— **Budimpešta** 3. oktobra. Kandidat Appony je propadel proti kandidatu Almaschyju, ki je dobil 100 glasov več. Doslej je bilo izvoljenih 300 poslancev, med temi je 203 liberalcev, 45 Kossuthovcev, 7 Ugroncev, 3 Slovaki in 2 Srbi. Potrebno bo 13 ožjih volitev. Vladna stranka je pridobila 12, izgubila pa 30 mandatov, tako da ima sedaj 18 mandatov manj.

— **Bruselj** 3. oktobra. Transvaalsko poslaništvo kategorično dementuje, da bi bil predsednik namestnik Schalk-Burger predlagal lordu Kitchenerju mirovne pogoje. Lord Kitchener je poslal Schalk-Burgerju osebno izvod svoje proklamacije, na kar je Schalk-Burger odgovoril, da ostane proklamacija brez uspeha, ker Buri ne odlože orožja nikdar, ako se jim ne zajamči popolna neodvisnost.

Narodno gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** Meseca avgusta 1901 je 204 strank vložilo 84.914 K 33 h, 169 strank vzdignilo 42.712 K 78 h, torej več vložilo 42.201 K 55 h, 10 strankam se je izplačalo posojil 23.000 K, stanje vlog 1.768.177 K 7

Dež. gledališče v Ljubljani.

Stev. 5.

Dr. pr. 1114.

V petek, 4. oktobra 1901.

V preslavo godu Njeg. Vel. cesarja Franca Jožeta I.

v slovesno razsvetljenem gledališču.

Nova opera! Tretjikrat:

Zidinja.

Velika opera v petih dejanjih. Spisal E. Scribe. Uglasil Jaques Halévy. Kapelnik Bogomil Tomás. Režiser Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. ur. — Začetek ob 1/2. ur. — Konec ob 10. ur. Pri predstavi sedeluje orkestar s. c. in kr. poh. polka Leopold II. št. 27.

Prihodna predstava bodo v nedeljo, 6. oktobra: Popoldne „Zaloški godec“, narodna igra s petjem. Zvečer: „Coralie & Comp.“, francoska veseloigra.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 28. septembra: Angela Židan, čepljarjeva hči, 5 mes., Zaločarske ulice št. 6, jetika.

Dne 29. septembra: Zofija Kremser, ogničarjeva hči, 3 leta, Dunajska cesta št. 58, škarlatica.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306-2 m. Srednji sračni tlak 756-0 mm.

Okt.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetriovi	Nebo	Morava
2	9. zvečer	737.9	14.0	sl. jzahod del. oblaci.		
3	7. zjutraj	738.3	8.8	sl. jzahod megla		00 mm
22. popol.	737.7	20.7	sl. svzuhod	jasno		

Srednja včerajšnja temperatura 14.9°, normale: 12.6°.

Dunajska borza

dne 3. oktobra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.50
Skupni državni dolg v srebru	98.30
Austrijska zlata renta	118.75
Austrijska kronska renta 4%	95.50
Ogrska zlata renta 4%	118.45
Ogrska kronska renta 4%	92.50
Avtro-ogrška bančna delnice	162.9
Kreditne delnice	616.25
London vista	239.02
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.22
20 mark	23.44
20 frankov	19.—
Italijanski bankovci	91.75
C. kr. cekini	11.31

Marija Stepič roj. Šusteršč, naznana v svojem in v imenu svojih hčerja Olge in Angele prezelostno vest, da je njih ljubljeni soprog, oče, stari oče, gospod

Anton Stepic

trgovec, posestnik in župan

danesh, dne 1. oktobra, po kratki bolezni v starosti 31 let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragate ranjega bode v petek, dne 4. t. m., ob 9. uri dopoludne na farno pokopališče.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župnijski cerkvi v Višnji gori.

Pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Višnja gora, dne 1. oktobra 1901.

R. Ditmar
c. in kr. dvorni dobavatelj
DUNAJ
Največja izbera
predmetov za razsvetljavo
za petrolejno, plinovo
in električno luč.
Petrolejske peći. (2149-1)

Najkrasnejši Dunajska moda
klobuki za dame, dekleta in otroke. Pavlina Recknagel
Sprejemam klobuke za novo okitenje. Velika izbera žalovalnih klobukov.

Zahvala.

Za nebrojne dokaze priančnega sočutja ob bolezni in smrti našega preljubljenega, nepozabnega očeta, gospoda

Franca Pröckl

za darovane krasne vence, za častito spremstvo k zadnjemu počitku ranjega izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najpričeňejo zahvalo.

Ljubljana, dne 2. oktobra 1901.

(2144) V imenu svojih bratov
Fran Pröckl.

Spretni prodajalci

kateri so sposobni za depoziterje za pivo in morejo položiti jamčino ter imajo posebno dobra priporočila, sprejmejo se takoj. (2133-2)

Ponudbe na upravniki »Slov. Nar.«

Naročila na razkosano

Srno

se sprejemajo po nizki ceni pri

Rudolfu Petriču
trgovina s špecerijskim blagom in viktualijami (2145-1)

Valvazorjev trg št. 6

nasproti križevniške cerkve.

Mejnarodna panorama.

Znamenitost I. vrste v Ljubljani.

V poslopu meščanske bolnice.

Vstop s sadarskega trga. — (Pogačarjev trg.)

Ne zamudi naj nihče posetiti velezanimivo

Pariško razstavo 1900

ki je le do sobote, 5. oktobra, otvorjena.

Otvorjeno vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer. (2148)

Sprejme se

vrl trgovski pomočnik

(prva moč), kateri ima nastopiti kot prvi prodajalec v neki trgovini s špecerijskim blagom v mestu.

Dotičnik mora biti najmanj 24 let star, vojašnine prost ter imeti najboljša spričevala.

Zahteva se popolna zmožnost obh. deželnih jezikov.

Vstopi lahko tudi takoj.

Prijazne ponudbe je poslati pod naslovom:

A. S. poštni predel št. 57. (2142-2)

Franu Cveku

v Kamniku

gromovit živio!

k njegovemu cenjenemu

imendanu. (2150)

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo sprejme se takoj pri Albinu Rant-u v Kranju. (2146-1)

Stenografa

vsprejme takoj

notar Hudovernik v Kostanjevici.

Plača po dogovoru. (2134-2)

Potovalca

proti stalni plači išče tovarna na Kranjskem. Italijansko govoreči ima prednost.

(2136-2)

Več pove upravniki »Slov. Nar.«.

Svarilo!

Naznanjam, da gospod Hugo Bohm ni opravičen za nas sklepati kupčij, in proglašamo pooblastilo, katero je v njegovih rokah, za neveljavno.

(2127-2)

Ivan Jax in sin.

Na Primorskem blizu kranjske meje in krovu nove železnice se da v najem za 5 let

lepa hiša

s 3 nastropji, koja je primerna za inženirje ali za krčino in za prodajalnico. Kdo želi vzeti v najem, naj se oglaši za naslov pri upravniku »Slovenskega Naroda« v Ljubljani. (2135-2)

Tesarski pomočniki

(cimpermani)

se sprejmó proti dobremu plačilu pri

(2128-4)

Josipu Lehner-ju

tesarskemu mojstru v Ljubljani.

Pozor!

Prevzel sem za prodajo od slovite izdelovalnice za modne izdelke na Dunaju

več komadov

(2130-2)

gospejskih klobukov

najnovejše pariške mode in opozarjam na to ugodno priliko p. n. velecnjene dame.

Prodajalnica: Hotel Greiser.

Špecijalna trgovina za kavo

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte priporoča

kavo Santos dobrega ukusa po gld. 1— kilo

„Neilgherry“ aromatično

krepkega ukusa

„Piraldi“ najfinjejega ukusa

1.40

Poštne poslatave po 5 mil franko.

Vsakovrstno špecijalno blago v najboljši kakovosti.

(12-188)

Glavna zaloga J. Klauer-jevega „Triglava“.

Prodaja posestva.

Feliks Toman

kamnoseški mojster

Resljeva cesta št. 26. Ljubljana Resljeva cesta št. 26.

priporoča svojo največjo zalogu izdelanih

črnih nagrobnih piramid

iz švedskega granita, sjenita in labradorja lastnega izdelka, kakor tudi

nagrobne spomenike in križe

(2118-2)

od različnih najtrpežnejših marmorjev; sprejema vsakovrstna naročila na stavbena in umetna kamnoseška dela in ima na skladu robnike od granita kakor tudi kocke in plošče od porfirja za tlakovanie trotovarja.

Ploče za pohištvo od različnih marmorjev po najnižji ceni.